

C/2023/54

9.10.2023.

Tužba podnesena 31. srpnja 2023. – Crédit agricole i dr./SRB

(Predmet T-456/23)

(C/2023/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Crédit agricole SA (Montrouge, Francuska) i 55 drugih tužitelja (zastupnici: A. Gosset Grainville i M. Trabucchi, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi, na temelju članka 263. UFEU-a, odluku br. SRB/ES/2023/23 od 2. svibnja 2023. u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju za 2023. u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje;
- proglasi, na temelju članka 277. UFEU-a, neprimjenjivima sljedeće odredbe Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu ⁽¹⁾, Provedbene uredbe ⁽²⁾ i Delegirane uredbe ⁽³⁾;
- članak 69. stavak 1., članak 69. stavak 2., članak 70. stavak 1. i članak 70. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu;
- članak 4. stavak 2., članke 5., 6., 7. i 20. kao i Prilog I. Delegiranoj uredbi;
- članak 4. Provedbene uredbe;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja s obzirom na to da način na koji se izračunavaju *ex ante* doprinosi jedinstvenom fondu za sanaciju (Fond) predviđeni Uredbom o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu i Delegiranom uredbom ne odražavaju ni stvarnu veličinu, ni stvaran rizik institucija, što dovodi do toga da se prema njima postupa na isti način kao prema drugim institucijama koje ipak imaju drukčije karakteristike.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti zbog toga što se mehanizam *ex ante* doprinosa Fondu, predviđen Uredbom o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu i Delegiranom uredbom, temelji na ocjeni koja umjetno otežava profil rizika velikih francuskih institucija i stoga dovodi do iznosa doprinosa koji je neproporcionalno visok s obzirom na stvaran rizik koji te institucije ostvaruju.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti, s obzirom na to da izračun iznosa *ex ante* doprinosa određen Uredbom o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, Delegiranom uredbom i Provedbenom uredbom bankarskim institucijama ne omogućuje da predvide i dovoljno precizno kontroliraju iznos doprinosa koji se od njih zahtijeva.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela dobre uprave, što uključuje obvezu obrazlaganja, s obzirom na to da u pobijanoj odluci nisu na odgovarajući način uzeti u obzir svi pokazatelji rizika. Usto, ta mogućnost dana SRB-u, da odluči hoće li uzeti u obzir te kriterije, u skladu s člankom 20. Delegirane uredbe, je nezakonita.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 255, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015., L 15, str. 1.)

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava u vezi s utvrđivanjem koeficijenta usklađivanja. Tužitelji ističu pogrešku koja se tiče prava s obzirom na to da je SRB, koji se oslanja na pogrešno tumačenje više odredbi Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu, utvrdio godišnju ciljnu razinu iznad gornje granice od 12,5 % konačne ciljne razine koja je određena člankom 70. Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu. Tužitelji u svakom slučaju smatraju da su te odredbe u osnovi pogrešne.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava u vezi s ograničenjem upotrebe neopozivih obveza plaćanja (u daljnjem tekstu: NOP). Tužitelji ističu pogrešku koja se tiče prava je se SRB oslonio na pogrešno tumačenje odredaba kojima je uređena upotreba NOP-a, kako bi, s jedne strane, ograničio dio NOP-a ispod gornje granice od 30 % *ex ante* doprinosa a da za to nije imao ovlast i, s druge strane, ograničio vrstu osiguranja samo na gotovinu, oduzimajući tako tim odredbama koristan učinak.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni. Tužitelji u tom pogledu tvrde da su rizik procikličnosti i likvidnosni rizik koje ističe SRB kako bi ograničio upotrebu NOP-a neosnovani, uzimajući u obzir osobito karakteristike svojstvene NOP-u i kontekst u kojem se upotrebljavaju.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja. Tužitelji ističu da se u pobijanoj odluci ne navodi precizno i detaljno zbog čega je bilo potrebno, s jedne strane, utvrditi gornju granicu za upotrebu NOP-a na 22,5 % i, s druge strane, kao osiguranje prihvatiti samo gotovinu.